

Lovtidende A

2021

Udgivet den 19. december 2021

18. december 2021.

Nr. 2482.

Bekendtgørelse om forbud mod adgang til og restriktioner for lokaler og lokaliteter, krav om coronapas og mundbind m.v. på Erhvervsministeriets område i forbindelse med håndtering af covid-19

I medfør af § 3, stk. 3, § 32, § 35, § 36, § 64 og § 66, stk. 3, i epidemiloven, lov nr. 285 af 27. februar 2021, og efter forhandling med sundhedsministeren og forelæggelse for Epidemiudvalget i henhold til § 9, stk. 1, i epidemiloven fastsættes:

Kapitel 1

Forbud mod adgang til lokaler og lokaliteter samt restriktioner for salg af alkoholholdige drikkevarer

Forbud mod adgang til lokaler og lokaliteter

§ 1. Fysiske og juridiske personer, herunder offentlige myndigheder, skal holde følgende lokaler og lokaliteter lukket for offentligheden, jf. dog stk. 2 og 3 samt § 18:

- 1) Serveringssteder, hvor der serveres mad, drikkevarer eller tobak til indtagelse på salgsstedet i tiden fra kl. 23 til kl. 5. I øvrige lokaler, herunder hotellobbyer, hvor der serveres mad, drikkevarer eller tobak til indtagelse i lokalet, men hvor hovedformålet med lokalet ikke er salg af mad, drikkevarer og tobak, må servering til indtagelse ikke ske i tidsrummet fra kl. 23 til kl. 5. 1. pkt. omfatter både lokaler og lokaliteter.
- 2) Lokaler og lokaliteter, hvor der drives natklub, diskotek eller lignende. Ved vurderingen af, om 1. pkt. finder anvendelse, skal der bl.a. lægges vægt på, om der kun er få siddepladser, om der er dansegulv, om hovedaktiviteten ikke er salg af mad, og om der i medfør af § 28, stk. 4, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. er givet tilladelse til, at stedet kan holde åbent i den almindelige lukketid.
- 3) Lokaler og lokaliteter, hvor der drives spillehaller, kasinoer, lege- og badelande.
- 4) Lokaler og lokaliteter, hvor der drives forlystelsesparker og omrejsende tivolier.
- 5) Lokaler og lokaliteter, hvor der afholdes messer. Ved vurderingen af, om der er tale om en messe, skal der bl.a. lægges vægt på, at der er tale om en aktivitet, hvor flere besøgende eller deltagere går rundt og besøger forskellige adskilte udstillingsstande, hvor der fremvises varer, genstande, tjenesteydelser m.v. inden for et

bestemt tema, uden et selvstændigt formål om direkte salg til forbrugere.

- 6) Lokaler og lokaliteter, hvor der afholdes konferencer og foredrag. Ved vurderingen af, om der er tale om en konference, skal der bl.a. lægges vægt på, at der er tale om arrangementer med erhvervsmæssige eller faglige formål, herunder videnskabelige kongresser, forbundskongresser og private virksomheders konferencer.
- 7) Forsamlingshuse, selskabslokaler og lignende, der anvendes til udlejning eller lignende til selskaber såsom bryllupper, konfirmationer, fødselsdage og andre private mærkedage. 1. pkt. omfatter både lokaler og lokaliteter.

Stk. 2. Serveringssteder må uanset stk. 1, nr. 1, holde åbent for offentligheden med henblik på at sælge mad og drikkevarer, der ikke indtages på salgsstedet (take-away), i det omfang de har tilladelse hertil i medfør af øvrig relevant lovgivning, jf. dog § 2.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse for serveringssteder, jf. stk. 1, nr. 1, som er beliggende i lokaler og lokaliteter tilknyttet sociale tilbud og i andre lokaler og lokaliteter, hvor der leveres ydelser efter lov om social service, herunder på ældreområdet, jf. dog § 2. Sociale tilbud, der ikke er omfattet af eller oprettet efter lov om social service, men som er tilbud, der kan sidestilles med visiterede tilbud efter lov om social service (lavtærskeltilbud), kan ansøge Social- og Ældreministeriet om at blive omfattet af 1. pkt.

Restriktioner for salg af alkoholholdige drikkevarer

§ 2. Alkoholholdige drikkevarer med en alkoholvolumenprocent på 1,2 eller derover må i tiden fra kl. 22 til kl. 5 ikke sælges eller serveres fra serveringssteder, butikker og andre lokaler og lokaliteter, som fysiske og juridiske personer, herunder offentlige myndigheder, råder over, og hvortil offentligheden har adgang, jf. dog § 18.

Restriktioner for serveringssteder og detailhandel

§ 3. Fysiske og juridiske personer, herunder offentlige myndigheder, som har rådighed over lokaler, hvor der serveres mad, drikkevarer eller tobak til indtagelse på salgsstedet,

og hvortil offentligheden har adgang, skal opfylde følgende krav, jf. dog stk. 2 og § 18:

- 1) Der må maksimalt tillades adgang for 1 gæst, besøgende eller lignende pr. 4 m² gulvareal, hvortil der er offentlig adgang. Er gulvarealet under 4 m², må der uanset 1. pkt. tillades adgang for 1 gæst, besøgende eller lignende. I lokaler, hvor gæster, besøgende eller lignende i det væsentlige sidder ned, må der dog tillades adgang for 1 gæst, besøgende eller lignende pr. 2 m² gulvareal. Serveringssteder skal ved indgangen til lokalerne opsætte informationsmateriale om, hvor mange gæster m.v., der maksimalt må tillades adgang for, jf. 1.-3. pkt.
- 2) Der skal i eller ved lokalerne opsættes informationsmateriale om, at personer, der har symptomer på covid-19, bør isolere sig i hjemmet, og om god hygiejne og hensigtsmæssig adfærd i det offentlige rum. Informationsmateriale, der opsættes efter 1. pkt., skal være det materiale, der er offentliggjort af Sundhedsstyrelsen.
- 3) Der skal være vand og sæbe eller hånddesinfektion (mindst 70 pct. alkohol) tilgængeligt for kunder, gæster, besøgende eller lignende.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse for serveringssteder, som er beliggende i lokaler tilknyttet sociale tilbud og i andre lokaler, hvor der leveres ydelser efter lov om social service, herunder på ældreområdet, jf. dog § 2. Sociale tilbud, der ikke er omfattet af eller oprettet efter lov om social service, men som er tilbud, der kan sidestilles med visiterede tilbud efter lov om social service (lavtærskeltilbud), kan ansøge Social- og Ældreministeriet om at blive omfattet af 1. pkt.

Stk. 3. Fysiske og juridiske personer, som har rådighed over lokaler, der anvendes til engroshandel eller detailhandel, herunder udvalgswarebutikker, dagligvarebutikker, indkøbscentre, stormagasiner, basarer, arkader, indendørs markeder, steder, der sælger mad og drikkevarer, der ikke indtages på salgsstedet (take-away), skal opfylde følgende krav:

- 1) I lokaler mellem 0 og 1.999 m² må der maksimalt tillades adgang for 1 kunde pr. 4 m² gulvareal, hvortil der er offentlig adgang. Er gulvarealet under 4 m², må der uanset 1. pkt. tillades adgang for 1 kunde.
- 2) I lokaler mellem 2.000 og 4.999 m² må der maksimalt tillades adgang for 1 kunde pr. 6 m² gulvareal, hvortil der er offentlig adgang, dog minimum 500 kunder.
- 3) I lokaler mellem 5.000 og 9.999 m² må der maksimalt tillades adgang for 1 kunde pr. 8 m² gulvareal, hvortil der er offentlig adgang, dog minimum 833 kunder.
- 4) I lokaler på 10.000 m² eller derover må der maksimalt tillades adgang for 1 kunde pr. 10 m² gulvareal, hvortil der er offentlig adgang, dog minimum 1.250 kunder.
- 5) Ved indgangen til lokalerne skal der opsættes informationsmateriale om, hvor mange kunder der maksimalt må tillades adgang for.
- 6) Der skal i eller ved lokalerne opsættes informationsmateriale om, at personer, der har symptomer på covid-19, bør isolere sig i hjemmet, og om god hygiejne og hensigtsmæssig adfærd i det offentlige rum. Informati-

onsmateriale, der opsættes efter 1. pkt., skal være det materiale, der er offentliggjort af Sundhedsstyrelsen.

- 7) Der skal være vand og sæbe eller hånddesinfektion (mindst 70 pct. alkohol) tilgængeligt for kunder.

§ 4. §§ 1-3 gælder tillige for lokaler og lokaliteter beliggende på færger og andre lignende transportmidler.

§ 5. Har en fysisk eller juridisk person efter politiets skøn overtrådt §§ 2 eller 3, og er der ikke udsigt til, at den fysiske eller juridiske person fremover vil overholde bestemmelserne, kan politiet påbyde den pågældende at holde lokalet eller lokaliteten lukket for offentligheden i en nærmere bestemt periode.

Stk. 2. Politidirektørens påbud efter stk. 1 kan påklages til rigspolitichefen, men ikke til erhvervsministeren.

Stk. 3. Rigspolitichefens afgørelser i klagesager over påbud efter stk. 1 kan ikke påklages til justitsministeren.

Kapitel 2

Coronapas

Definition på coronapas

§ 6. Ved et coronapas forstås dokumentation for

- 1) et negativt resultat af en covid-19-test, jf. stk. 2, der ved en PCR-test, jf. stk. 3, er højst 72 timer gammel regnet fra tidspunktet, hvor testen er foretaget, eller ved en antigenest, jf. stk. 4, der er højst 48 timer gammel regnet fra tidspunktet, hvor testen er foretaget,
- 2) et positivt resultat af en PCR-test, jf. stk. 3, der er mindst 14 dage og højst 180 dage gammel regnet fra tidspunktet, hvor testen blev foretaget,
- 3) et gennemført vaccinationsforløb mod covid-19, jf. stk. 5,
- 4) et påbegyndt vaccinationsforløb mod covid-19, jf. stk. 6, eller
- 5) nr. 1, 2, 3 eller 4 ved fremvisning af sundhedsmyndighedernes app "Coronapas", hvor skærmen viser "Gyldigt i Danmark" kombineret med bevægelige elementer og aktuelt klokkeslæt på skærmen eller ved verifikation i form af scanning af QR-koden i appen, hvor skærmen viser "Gyldigt i Danmark".

Stk. 2. Ved en covid-19-test forstås en test, der er foretaget som en PCR-test, jf. stk. 3, eller en antigenest, jf. stk. 4.

Stk. 3. Ved en PCR-test forstås en polymerase chain reaction-test.

Stk. 4. Ved en antigenest forstås en test, der på kort tid viser, om der er immunkemisk påvisning af virusproteiner (antigener).

Stk. 5. Kræver et vaccinationsforløb mod covid-19 to eller flere doser, anses det for gennemført umiddelbart efter den afsluttende dosis. Kræver et vaccinationsforløb mod covid-19 alene én dosis, anses det for gennemført 14 dage efter denne ene dosis.

Stk. 6. Et vaccinationsforløb mod covid-19 anses for påbegyndt mindst 14 dage og højst 42 dage efter den første dosis.

Stk. 7. Dokumentation efter stk. 1, nr. 1-4, kan foreligge både i papirformat og elektronisk.

Stk. 8. Navnet på indehaveren af coronapasset skal svare til navnet på personens medbragte pas, kørekort, sundhedskort eller andet offentligt udstedt identitetskort. 1. pkt. gælder ikke for dokumentation efter stk. 1, nr. 5, samt i sundhedsmyndighedernes app ”MinSundhed” med bevægelige elementer, der beskytter mod kopiering fra appen.

Krav om coronapas

§ 7. For at forebygge og inddæmme udbredelse af covid-19 skal kunder, gæster, besøgende og lignende kunne forevise et coronapas ved ankomst til et lokale eller en lokalitet omfattet af stk. 2, jf. dog stk. 3 og 4, samt §§ 8 og 18. Coronapasset skal forevises til personale eller andre personer tilknyttet lokalet eller lokaliteten, eller der kan ske automatisk scanning af QR-koden i appen ”Coronapas”, jf. § 6, stk. 1, nr. 5.

Stk. 2. Stk. 1 omfatter følgende lokaler og lokaliteter, som fysiske og juridiske personer, herunder offentlige myndigheder, råder over, og hvortil offentligheden har adgang:

- 1) Serveringssteder, hvor der serveres mad, drikkevarer eller tobak til indtagelse på salgsstedet, jf. dog stk. 3 og 4. 1. pkt. omfatter alene lokaler.
- 2) Tatovør-, piercing-, spa-, kropspleje-, skønheds- og massageklinikker, frisører og øvrige lokaler, hvor der leveres tjenesteydelser, som efter deres karakter indebærer tæt fysisk kontakt til kunder, og bemandede solariet.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse for serveringssteder, jf. stk. 2, nr. 1, som er beliggende i lokaler tilknyttet sociale tilbud og i andre lokaler, hvor der leveres ydelser efter lov om social service, herunder på ældreområdet. Sociale tilbud, der ikke er omfattet af eller oprettet efter lov om social service, men som er tilbud, der kan sidestilles med visiterede tilbud efter lov om social service (lavtærskeltilbud), kan ansøge Social- og Ældreministeriet om at blive omfattet af 1. pkt.

Stk. 4. Stk. 1 finder alene anvendelse for kunder, gæster, besøgende og lignende, der skal have adgang til et serveringssted, jf. stk. 2, nr. 1, med henblik på at indtage mad, drikkevarer eller tobak i lokalet.

Stk. 5. Stk. 1-4 gælder tillige for lokaler og lokaliteter beliggende på færger og andre lignende transportmidler.

Undtagelser

§ 8. § 7, stk. 1, gælder ikke for følgende:

- 1) Børn under 15 år.
- 2) Personer, der kan fremvise dokumentation udstedt og underskrevet af et kommunalt borgerservicecenter for at være undtaget fra at få foretaget en covid-19-test, jf. stk. 2. Navnet på dokumentationen skal svare til navnet på personens medbragte pas, kørekort, sundhedskort eller andet offentligt udstedt identitetskort.

Stk. 2. De kommunale borgerservicecentre udsteder dokumentation til personer, der sammen med et medbragt pas, kørekort, sundhedskort eller andet offentligt udstedt identitetskort, indleverer en erklæring på tro og love om, at personen af medicinske årsager eller som følge af en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse ikke bør få foretaget en

covid-19-test. Dokumentationen er gyldig i 3 måneder fra udstedelsen. Sundhedsministeriet stiller den erklæring på tro og love, der skal anvendes efter 1. pkt., til rådighed. Erklæringen skal indeholde en udtømmende opstilling af de årsager, der kan føre til undtagelse for covid-19-test efter stk. 1, nr. 2.

Mulighed for bortvisning

§ 9. Kan der ikke fremvises et coronapas, jf. § 7, stk. 1, kan der ske bortvisning, jf. dog § 7, stk. 3 og 4, samt §§ 8 og 18.

Kontrol af coronapas og krav om skiltning

§ 10. Fysiske og juridiske personer, herunder offentlige myndigheder, der har rådighed over lokaler eller lokaliteter omfattet af § 7, stk. 2, skal opfylde følgende krav:

- 1) Der skal i eller ved lokalerne og lokaliteterne opsættes informationsmateriale om kravet i § 7, stk. 1, og muligheden for bortvisning efter § 9.
- 2) Der må alene tillades adgang for kunder, gæster, besøgende og lignende, der overholder kravet i § 7, stk. 1, jf. dog § 7, stk. 3 og 4, samt §§ 8 og 18.

Kapitel 3

Mundbind eller visir

Krav om mundbind eller visir

§ 11. For at forebygge og inddæmme udbredelse af covid-19 skal kunder, gæster, besøgende og lignende på 12 år og derover have tildækket mund og næse ved brug af mundbind eller visir, når de befinder sig i følgende lokaler, som fysiske og juridiske personer, herunder offentlige myndigheder, råder over, og hvortil offentligheden har adgang, jf. dog stk. 3 samt §§ 13-15 og 18:

- 1) Engroshandlen og detailhandlen, herunder i udvalgsvarerbutikker, dagligvarebutikker, indkøbscentre, stormagasiner, basarer, arkader, indendørs markeder.
- 2) Steder, der sælger mad og drikkevarer, der ikke indtages på salgsstedet (take-away).
- 3) Serveringssteder, hvor der serveres mad, drikkevarer eller tobak til indtagelse på salgsstedet.
- 4) Tatovør-, piercing-, spa-, kropspleje-, skønheds- og massageklinikker, frisører og øvrige lokaler, hvor der leveres tjenesteydelser, som efter deres karakter indebærer tæt fysisk kontakt til kunder, og bemandede solariet.
- 5) Fællesområder på hoteller, vandrerhjem og lignende.
- 6) Ejendomsmæglere.
- 7) Ekspeditionsområder hos pengeinstitutter og andre finansielle virksomheder.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 omfatter tillige medarbejdere og andre personer, der er tilknyttet det pågældende lokale og har kontakt til kunder, gæster, besøgende og lignende. 1. pkt. omfatter ikke medarbejdere m.v., der opholder sig i et aflukket rum eller bag en afskærmning, hvortil alene medarbejdere m.v. har adgang. 1. pkt. omfatter endvidere ikke

medarbejdere i lokaler omfattet af stk. 1, nr. 4-7, der kan forevise coronapas, jf. § 6, stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse for serveringssteder, jf. stk. 1, nr. 3, som er beliggende i lokaler tilknyttet sociale tilbud og i andre lokaler, hvor der leveres ydelser efter lov om social service, herunder på ældreområdet. Sociale tilbud, der ikke er omfattet af eller oprettet efter lov om social service, men som er tilbud, der kan sidestilles med visiterede tilbud efter lov om social service (lavtærskeltilbud), kan ansøge Social- og Ældreministeriet om at blive omfattet af 1. pkt.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder tillige for lokaler beliggende på færger og andre lignende transportmidler.

§ 12. Kunder, gæster, besøgende og lignende, der uberegtiget undlader at bære mundbind eller visir efter § 11, stk. 1, kan bortvises, jf. dog §§ 13-15 og 18.

Undtagelser

§ 13. Kravet om mundbind eller visir i § 11, stk. 1, finder ikke anvendelse, når kunden og lignende sidder eller ligger ned.

§ 14. Kravet om mundbind eller visir i § 11, stk. 1 og 2, gælder ikke personer med nedsat bevidsthedsniveau, fysiske eller mentale svækkelser eller andet, der gør, at de hverken er i stand til at bære mundbind eller visir.

§ 15. Uanset § 11, stk. 1 og 2, kan mundbind eller visir fjernes helt eller delvist, hvis det er nødvendigt, og der er en anerkendelsesværdig årsag til det, herunder i følgende situationer:

- 1) Under kortvarig indtagelse af mad og drikke, såfremt dette er tilladt i henhold til ordensregler for det pågældende sted.
- 2) Under indtagelse af medicin.
- 3) Under samtale med personer, der mundaflæser.
- 4) Hvis mundbindet eller visiret giver vejtrækningsbesvær eller kvælningsfølelser.
- 5) Hvis politiet skal foretage identifikation.
- 6) Hvis børn og unge eller personer med psykisk eller fysisk funktionsnedsættelse af forskellige årsager skal trøstes eller bliver skræmt over brugen af mundbind eller visir.

Definition på mundbind og visir

§ 16. Ved mundbind forstås i § 11 engangsmundbind eller stofmundbind, der dækker næse og mund, og som er fæstnet med snor, elastik eller lignende bag ørerne eller bag hovedet og er tætsluttende omkring ansigtet.

Stk. 2. Ved visir forstås i § 11 skærme af plastik, der dækker øjne, næse og mund eller næse og mund, men som ikke er tætsluttende omkring ansigtet.

Kontrol af mundbind eller visir og krav om skiltning

§ 17. Fysiske og juridiske personer, herunder offentlige myndigheder, der har rådighed over lokaler omfattet af § 11, stk. 1, skal opfylde følgende krav:

- 1) Der skal i eller ved lokalerne opsættes informationsmateriale om kravet om at bruge mundbind eller visir efter § 11, stk. 1 og 2, og om mulighed for bortvisning ved manglende efterkommelse af kravet, jf. § 12.
- 2) Der må alene tillades adgang for kunder, gæster, besøgende og lignende, der overholder kravet om at bruge mundbind eller visir efter § 11, stk. 1, jf. dog §§ 13-15 og 18.
- 3) Det skal sikres, at medarbejdere omfattet af § 11, stk. 2, overholder kravet om at bruge mundbind eller visir, jf. dog §§ 14, 15 og 18.
- 4) Det skal sikres, at personer, der ikke er medarbejdere, men som er tilknyttet lokalerne omfattet af § 11, stk. 1, overholder kravet om at bruge mundbind eller visir efter § 11, stk. 2, jf. dog §§ 14, 15 og 18.

Kapitel 4

Generelle undtagelser

§ 18. Bekendtgørelsen gælder ikke for Folketinget og domstolene.

Stk. 2. Bekendtgørelsen gælder ikke i forbindelse med politiske meningstilkendigelser.

Kapitel 5

Strafbestemmelse

§ 19. Med bøde straffes den, der overtræder § 1, stk. 1, § 2, § 3, stk. 1 eller 3, § 10 eller § 17.

Stk. 2. Med bøde straffes den, der

- 1) ikke forlader et lokale eller en lokalitet omfattet af § 7, stk. 2, eller et lokale omfattet af § 11, stk. 1, efter at være blevet bortvist, jf. § 9 eller § 12, i forbindelse med den håndhævelse, som fysiske og juridiske personer, herunder offentlige myndigheder, foretager i medfør af § 10, nr. 2, eller § 17, nr. 2, eller
- 2) undlader at efterkomme et påbud efter § 5, stk. 1.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Kapitel 6

Ikrafttræden

§ 20. Bekendtgørelsen træder i kraft den 19. december 2021, kl. 8.00.

Stk. 2. Bekendtgørelsen ophæves den 16. januar 2022.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 2347 af 9. december 2021 om krav om coronapas, mundbind eller visir og forbud mod

adgang til lokaler og lokaliteter m.v. på Erhvervsministeriets område i forbindelse med håndtering af covid-19 ophæves.

Erhvervsministeriet, den 18. december 2021

SIMON KOLLERUP

/ Michael Dithmer